

LỄ THÁNH GIA THẤT

Lễ Kính

Bài đọc 1

St 15,1-6 ; 21,1-3

Bài trích sách Sáng thế.

15 ¹ Hồi đó, có lời Đức Chúa phán với ông Áp-ram trong một thị kiến rằng : “Hỡi Áp-ram, đừng sợ, Ta là khiên che thuẫn đỡ cho ngươi ; phần thưởng của ngươi sẽ rất lớn.” ² Ông Áp-ram thưa : “Lạy Đức Chúa là Chúa Thượng, Chúa sẽ ban cho con cái gì ? Con ra đi mà không con cái, và người thừa tự gia đình con là Ê-li-e-de, một người Đa-mát.” ³ Ông Áp-ram còn nói : “Chúa coi, Chúa không ban cho con một dòng dõi ; và một gia nhân của con sẽ thừa kế con.” ⁴ Và đây có lời Đức Chúa phán với ông rằng : “Kẻ đó sẽ không thừa kế ngươi, nhưng một kẻ do chính ngươi sinh ra mới thừa kế ngươi.” ⁵ Rồi Người đưa ông ra ngoài và phán : “Hãy ngược mắt lên trời, và thử đếm các vì sao, xem có đếm nổi không.” Người lại phán : “Dòng dõi ngươi sẽ như thế đó !” ⁶ Ông tin Đức Chúa, và vì thế, Đức Chúa kể ông là người công chính.

21 ¹ Đức Chúa viếng thăm bà Xa-ra như Người đã phán, và Người đã làm cho bà như Người đã hứa. ² Bà Xa-ra có thai và sinh cho ông Áp-ra-ham một con trai khi ông đã già, vào thời kỳ Thiên Chúa đã hứa. ³ Và ông Áp-ra-ham đã đặt tên cho đứa con mà bà Xa-ra sinh ra cho ông, ông đặt tên là I-xa-ác.

Đó Là Lời Chúa

Đáp ca

Tv 104,1-2.3-4.5-6.8-9 (Đ. c.7a.8a)

**Đ. Chính Đức Chúa là Thiên Chúa chúng ta,
giao ước đã lập ra, muôn đời Người nhớ mãi.**

¹ Hãy tạ ơn Chúa, cầu khẩn danh Người,
vĩ nghiệp của Người, loan báo giữa muôn dân. ² Hát lên đi, đàn ca mừng Chúa,
và suy gẫm mọi kỳ công của Người.

**Đ. Chính Đức Chúa là Thiên Chúa chúng ta,
giao ước đã lập ra, muôn đời Người nhớ mãi.**

³ Hãy tự hào vì danh thánh Chúa,
tâm hồn những ai tìm kiếm Chúa, nào hoan hỷ. ⁴ Hãy tìm Chúa và sức mạnh của
Người,
chẳng khi ngừng tìm kiếm Thánh Nhan.

**Đ. Chính Đức Chúa là Thiên Chúa chúng ta,
giao ước đã lập ra, muôn đời Người nhớ mãi.**

⁵ Hãy nhớ lại những kỳ công Người thực hiện,
những dấu lạ và những quyết định Người phán ra, ⁶ hỡi anh em, dòng dõi Áp-ra-
ham tôi tớ Chúa,
con cháu Gia-cóp được Người tuyển chọn !

**Đ. Chính Đức Chúa là Thiên Chúa chúng ta,
giao ước đã lập ra, muôn đời Người nhớ mãi.**

⁸ Giao ước lập ra, muôn đời Người nhớ mãi,
nhớ lời đã cam kết đến ngàn thế hệ ! ⁹ Đó là điều đã giao ước cùng Áp-ra-ham,
đã đoan thề cùng I-xa-ác.

**Đ. Chính Đức Chúa là Thiên Chúa chúng ta,
giao ước đã lập ra, muôn đời Người nhớ mãi.**

Bài đọc 2   Hr 11,8.11-12.17-19

Bài trích thư gửi tín hữu Hép-ri.

⁸ Thừa anh em, nhờ đức tin, ông Áp-ra-ham đã vâng nghe tiếng Chúa gọi mà ra đi đến một nơi ông sẽ được lãnh nhận làm gia nghiệp. Ông đã ra đi mà không biết mình đi đâu. ¹¹ Nhờ đức tin, cả bà Xa-ra vốn hiếm muộn, cũng đã có thể thụ thai và sinh con nối dòng vào lúc tuổi đã cao, vì bà tin rằng Đấng đã hứa là Đấng trung tín. ¹² Bởi vậy, do một người duy nhất, một người kể như chết rồi mà đã sinh ra một dòng dõi nhiều như sao trời cát biển, không tài nào đếm được.

¹⁷ Nhờ đức tin, khi bị thử thách, ông Áp-ra-ham đã hiến tế I-xa-ác ; dù đã nhận được lời hứa, ông vẫn hiến tế người con một. ¹⁸ Về người con này, Thiên Chúa đã phán bảo : Chính do I-xa-ác mà sẽ có một dòng dõi mang tên người. ¹⁹ Quả thật, ông Áp-ra-ham nghĩ rằng Thiên Chúa có quyền năng cho người chết trỗi dậy. Rốt cuộc, ông đã nhận lại người con ấy như là một biểu tượng.

Đó Là Lời Chúa

Tin Mừng   Lc 2,22-40

✠ Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

²² Khi đã đủ thời gian, đến ngày các ngài phải được thanh tẩy theo luật Mô-sê, bà Ma-ri-a và ông Giu-se đem con lên Giê-ru-sa-lem, để tiến dâng cho Chúa, ²³ như đã chép trong Luật Chúa rằng : “Mọi con trai đầu lòng phải được thánh hiến, dành riêng

cho Chúa”.²⁴ Ông bà cũng lên để dâng của lễ theo Luật Chúa truyền, là một đôi chim gáy hay một cặp bồ câu non.²⁵ Hồi ấy ở Giê-ru-sa-lem, có một người tên là Si-mê-ôn. Ông là người công chính và sùng đạo, ông những mong chờ niềm an ủi của Ít-ra-en, và Thánh Thần hằng ngự trên ông.²⁶ Ông đã được Thánh Thần linh báo là ông sẽ không thấy cái chết trước khi được thấy Đấng Ki-tô của Đức Chúa.²⁷ Được Thần Khí thúc đẩy, ông lên Đền Thờ. Vào lúc cha mẹ Hải Nhi Giê-su đem con tới để làm điều người ta quen làm theo luật dạy,²⁸ thì ông ẵm lấy Hải Nhi trên tay, và chúc tụng Thiên Chúa rằng :

²⁹“Muôn lạy Chúa, giờ đây
theo lời Ngài đã hứa,
xin để tôi tớ này được an bình ra đi.

³⁰Vì chính mắt con được thấy ơn cứu độ

³¹Chúa đã dành sẵn cho muôn dân :

³²Đó là ánh sáng soi đường cho dân ngoại,
là vinh quang của Ít-ra-en Dân Ngài.”

³³Cha và mẹ Hải Nhi ngạc nhiên vì những điều người ta nói về Người.³⁴ Ông Si-mê-ôn chúc phúc cho hai ông bà, và nói với bà Ma-ri-a, mẹ của Hải Nhi : “Cháu bé này được đặt làm duyên cớ cho nhiều người Ít-ra-en ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiệu bị người đời chống báng.³⁵ Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà. Như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra.”

³⁶Lại cũng có một nữ ngôn sứ là bà An-na, con ông Pơ-nu-ên, thuộc chi tộc A-se. Bà đã nhiều tuổi lắm. Từ khi xuất giá, bà đã sống với chồng được bảy năm,³⁷ rồi ở goá, đến nay đã tám mươi tư tuổi. Bà không rời bỏ Đền Thờ, những ăn chay cầu nguyện, đêm ngày thờ phượng Thiên Chúa.³⁸ Cũng vào lúc ấy, bà tiến lại gần, cảm tạ Thiên Chúa, và nói về Hải Nhi cho hết thấy những ai đang mong chờ ngày Thiên Chúa cứu chuộc Giê-ru-sa-lem.

³⁹Khi hai ông bà đã hoàn tất mọi việc như Luật Chúa truyền, thì trở về thành của mình là Na-da-rét, miền Ga-li-lê.⁴⁰ Còn Hải Nhi ngày càng lớn lên, thêm vững mạnh, đầy khôn ngoan, và hằng được ân nghĩa cùng Thiên Chúa.

Reading I   Gn 15:1-6; 21:1-3

The word of the LORD came to Abram in a vision, saying:

“Fear not, Abram!

I am your shield;

I will make your reward very great.”

But Abram said,

“O Lord GOD, what good will your gifts be,
if I keep on being childless
and have as my heir the steward of my house, Eliezer?”

Abram continued,

“See, you have given me no offspring,
and so one of my servants will be my heir.”

Then the word of the LORD came to him:

“No, that one shall not be your heir;
your own issue shall be your heir.”

The Lord took Abram outside and said,

“Look up at the sky and count the stars, if you can.
Just so,” he added, “shall your descendants be.”

Abram put his faith in the LORD,
who credited it to him as an act of righteousness.

The LORD took note of Sarah as he had said he would;
he did for her as he had promised.

Sarah became pregnant and bore Abraham a son in his old age,
at the set time that God had stated.

Abraham gave the name Isaac to this son of his
whom Sarah bore him.

The Word Of The Lord

Reading II   Heb 11:8, 11-12, 17-19

Brothers and sisters:

By faith Abraham obeyed when he was called to go out to a place
that he was to receive as an inheritance;
he went out, not knowing where he was to go.

By faith he received power to generate,
even though he was past the normal age
--and Sarah herself was sterile--
for he thought that the one who had made the promise was trustworthy.
So it was that there came forth from one man,
himself as good as dead,
descendants as numerous as the stars in the sky
and as countless as the sands on the seashore.

By faith Abraham, when put to the test, offered up Isaac,
and he who had received the promises was ready to offer
his only son,
of whom it was said,
“Through Isaac descendants shall bear your name.”
He reasoned that God was able to raise even from the dead,
and he received Isaac back as a symbol.

The Word Of The Lord

Gospel   LK 2:22-40

When the days were completed for their purification
according to the law of Moses,
They took him up to Jerusalem
to present him to the Lord,
just as it is written in the law of the Lord,
Every male that opens the womb shall be consecrated to the Lord,
and to offer the sacrifice of

a pair of turtledoves or two young pigeons,

in accordance with the dictate in the law of the Lord.

Now there was a man in Jerusalem whose name was Simeon.

This man was righteous and devout,

awaiting the consolation of Israel,

and the Holy Spirit was upon him.

It had been revealed to him by the Holy Spirit

that he should not see death

before he had seen the Christ of the Lord.

He came in the Spirit into the temple;

and when the parents brought in the child Jesus

to perform the custom of the law in regard to him,

He took him into his arms and blessed God, saying:

“Now, Master, you may let your servant go

in peace, according to your word,

for my eyes have seen your salvation,

which you prepared in sight of all the peoples,

a light for revelation to the Gentiles,

and glory for your people Israel.”

The child’s father and mother were amazed at what was said about him;

and Simeon blessed them and said to Mary his mother,

“Behold, this child is destined

for the fall and rise of many in Israel,

and to be a sign that will be contradicted

—and you yourself a sword will pierce—

so that the thoughts of many hearts may be revealed.”

There was also a prophetess, Anna,

the daughter of Phanuel, of the tribe of Asher.

She was advanced in years,
having lived seven years with her husband after her marriage,
and then as a widow until she was eighty-four.

She never left the temple,
but worshiped night and day with fasting and prayer.
And coming forward at that very time,
she gave thanks to God and spoke about the child
to all who were awaiting the redemption of Jerusalem.

When they had fulfilled all the prescriptions
of the law of the Lord,
they returned to Galilee,
to their own town of Nazareth.

The child grew and became strong, filled with wisdom;
and the favor of God was upon him.

Or

[Lk 2:22, 39-40](#)

When the days were completed for their purification
according to the law of Moses,
they took him up to Jerusalem
to present him to the Lord.

When they had fulfilled all the prescriptions
of the law of the Lord,
they returned to Galilee,
to their own town of Nazareth.

The child grew and became strong, filled with wisdom;
and the favor of God was upon him.